

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/162/2018
Identifikačné číslo spisu: 1215227331
Dátum vydania rozhodnutia: 11.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1215227331.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. J. U., trvale bytom v B., zastúpeného advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Révova 7, IČO: 36 858 731, proti žalovaným 1/ K. A., trvale bytom v B., zastúpenému advokátkou JUDr. Miroslavou Tencerovou, so sídlom v Bratislave, Hurbanovo nám. 5, 2/ Motogroup, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Podpriehradná 37, IČO: 35 928 077, o zaplatenie 9 958,18 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 9C/458/2015, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. marca 2018 sp. zn. 6Co/272/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 4. mája 2017 č.k. 9 C 458/2015-119 vo výroku I. konanie voči žalovanej 2/ zastavil. Vo výroku II. žalovanej 2/ priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vo výroku III. žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9 958,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 9 958,18 € od 23. marca 2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku IV. žalobcovi priznal proti žalovanému 1/ náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 39, § 123, § 132 ods. 1, § 451 ods. 1 a ods. 2, § 457, § 107 ods. 1 až ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný 1/ previedol v apríli 2006 kúpnu zmluvou na žalobcu vlastnícke právo k motocyklu KAWASAKI ZX 10R, zelenej farby, EČ B.-Y., VIN: P., ktorý bol 18. decembra 2013 po vykonaní policajnej expertízy rozhodnutím Krajského riaditeľstva policajného zboru v Bratislave č. p. KRPZ-BA-KDI21-RV-25/2013 vyradený z evidencie motorových vozidiel, keďže znaleckým skúmaním bolo zistené pozmeňovanie identifikačných znakov motorového vozidla, pričom bolo zistené pôvodné VIN motocykla v tvare P.. Motocykel, ktorý nadobudol žalobca od žalovaného 1/ tak nemalo výrobné číslo karosérie, ako bolo uvádzané v Technickom preukaze o evidencii tohto vozidla, pričom tento motocykel (s pôvodným VIN číslom) bol odcudzený v dňoch 8.-9. júna 2005 v

Rakúsku v meste Vöesendorf. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalovaného 1/ o vykonaní zmien žalobcom na motocykle po jeho nadobudnutí. V konaní bolo iba preukázané, že následne pri pokuse o odpredaj tohto motocykla, bolo žalobcovi oznámené zo strany polície, že motocykel s rovnakým VIN číslom (pozmeneným) je nahlásený ako kradnutý v Taliansku. Vzhľadom na skutočnosť preukázanú vykonaným dokazovaním, že žalovaný 1/ kúpnu zmluvou odpredal a odovzdal žalobcovi motocykel (predmet kúpy), ktorého sám nebol vlastníkom, resp. predal žalobcovi motocykel, ktorý nebol motocyklom, za ktorý bol vydávaný a žalobca zaplatil žalovanému 1/ kúpnu cenu 9 958,18 €, došiel k záveru, že predmetná kúpna zmluva je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná a žalobca sa na základe nej nemohol stať vlastníkom motocykla. Keďže žalovaný prevzal od žalobcu kúpnu cenu na základe neplatnej zmluvy, vzniklo mu bezdôvodné obohatenie, ktoré je podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný vydať. Súd preto zaviazal titulom bezdôvodného obohatenia žalovaného 1/ na vrátenie prijatej kúpnej ceny žalobcovi. Žalobcu s poukazom na § 457 Občianskeho zákonníka nebolo možné zaviazat' na vrátenie motocykla, ktorý nemal v držbe, keďže bol po zadržaní príslušným orgánom vrátený tretej osobe, v dôsledku čoho si žalobca ako kupujúci z neplatnej zmluvy splnil povinnosť vec vydať. Súd s poukazom na § 563 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a Nariadenie vlády č. 87/1995 Zb. priznal žalobcovi aj uplatnené úroky z omeškania od 23. marca 2016 (kedy sa žalovaný dostal do omeškania dorúčením mu žaloby súdom prvej inštancie). Námietku premlčania vznesenú žalovaným 1/ súd posúdil ako nedôvodnú, keď žalobca podal žalobu pred uplynutím 2 ročnej premlčacej lehoty. Súd konanie voči žalovanému 2/ zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP, pretože žalobca voči nemu vzal žalobu späť. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 CSP. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný 1/, a to (ako vyplýva z obsahu odvolania) vo výroku III. uvedeného rozsudku.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo 14. marca 2018 sp. zn. 6Co/272/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a žalobcovi priznal proti žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 107 ods. 3 a § 457 Občianskeho zákonníka. Došiel k záveru, že pokiaľ si sporové strany podľa kúpnej zmluvy z apríla 2006 navzájom plnili, vznikol medzi nimi synallagmatický záväzok zo zákona podľa § 457 Občianskeho zákonníka a obe strany si boli povinné tieto plnenia vzájomne vrátiť. Na charaktere synallagmatického záväzku nemení nič ani skutočnosť, že predmetný motocykel polícia vrátila pôvodnému vlastníkovi (a nie žalovanému 1/). Vrátením motocykla si tak žalobca splnil povinnosť vyplývajúcu mu zo synallagmatického záväzku. Preto za situácie, keď sa vlastnícke právo podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepremlčuje, nemôže žalovaný 1/ v dôsledku § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka namietať premlčanie sumy, ktorú mu žalobca zaplatil z titulu kúpnej ceny. Z daných dôvodov preto súd nemohol námietke premlčania vznesenej žalovaným 1/ prihliadnuť. Vo veci samej došiel k záveru, že motocykel, ktorý žalovaný 1/ kúpil v Mníchove, a ktorý predal žalobcovi, mal pozmenené VIN číslo. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalovaného 1/, že k pozmeneniu VIN čísla došlo až po tom, ako motocykel predal žalobcovi, resp. že žalobca na polícii odovzdal iný motocykel ako ten, čo mu predal žalovaný 1/. Uviedol, že potvrdenie U.M.S., spol. s r.o. možno vyhodnotiť iba tak, že ním bola potvrdená pravdivá skutočnosť, že motocykel s VIN číslom VIN:P. bol predaný cez nemeckú distribúciu a bol zaradený do záručného systému Kawasaki, avšak nemožno z neho vyvodit', že žalovaný 1/ kúpil v Nemecku motocykel s týmto VIN číslom. Došiel k záveru, že keďže daný motocykel, ktorý žalovaný 1/ kúpil v Mníchove, bol kradnutý, kúpna zmluva z 24. októbra 2005, je neplatným právnym úkonom a žalovaný 1/ sa na jej základe nemohol stať vlastníkom predmetného motocykla. Ako nevlastník v zmysle zásady *nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet* žalovaný 1/ nemohol platne previesť vlastnícke právo k predmetnému motocyklu na žalobcu, a preto je neplatná aj kúpna zmluva z apríla 2006, ktorou žalovaný 1/ predal motocykel žalobcovi. Vzhľadom na uvedené sú si strany v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka povinné vrátiť, čo si navzájom plnili. Žalobca si svoju povinnosť splnil, a preto sa proti žalovanému 1/ domáha vydania bezdôvodného obohatenia, keď výška plnenia, ktoré je žalovaný 1/ povinný žalobcovi vydať, sa rovná kúpnej cene, ktorú mu zaplatil, pretože je plnením, ktoré mu žalobca poskytol na základe neplatnej kúpnej zmluvy. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Uvedený rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním žalovaný 1/ (ďalej aj „dovolateľ“ alebo „žalovaný“). Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, a ako vyplýva z obsahu dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné, pretože odvolací súd sa nevysporiadal s jeho všetkými odvolacími námietkami. Poukázal, že odvolací súd nevezal do úvahy tvrdenie, že nedostatok nadobúdacieho titulu predmetného motocykla v čase predaja žalobcovi v roku 2006, by bol zhojený vydržaním. Mal za to, že skutkové a právne závery odvolacieho súdu sú nesprávne. Namietal, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovaným 1/, ktorý mal na túto námietku premlčania prihliadnuť. Zároveň namietal nesprávne hodnotenie dôkazov odvolacím súdom a s tým súvisiace nesprávne skutkové zistenia. V súvislosti s dovolacím dôvodom v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky týkajúcej sa vydržania, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Uviedol, že žalobca sa stal oprávneným vydržiteľom veci, nakoľko splnil všetky zákonné podmienky vydržania stanovené § 134 Občianskeho zákonníka, pričom tento názor v dovolaní podrobne zdôvodnil. Žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, prípadne napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne.

4. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného 1/ písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 1/ je treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Žalovaný uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný v súvislosti s existenciou vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP namietá nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

11. V prejednávanej veci odvolací súd v odôvodnení svojho (dovolaním napadnutého) rozsudku rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a zároveň sa vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného (na str. 8 až 12 rozhodnutia). Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom. V súvislosti s námietkou dovolateľa, že odvolací súd sa nevysporiadal s odvolacou námietkou - právnou otázkou týkajúcou sa vydržania predmetného motocykla, dovolací súd uvádza, že odvolací súd sa touto otázkou oprávnene nezaoberal, keďže sa nejednalo o podstatnú otázku. Otázka vydržania nemala (ani podľa názoru dovolacieho súdu) z hľadiska posúdenia bezdôvodného obohatenia význam, a teda nebola v uvedenom spore otázkou podstatnou. Táto otázka by mala význam v inom konaní a s iným okruhom strán sporu (napr. v spore o určenie vlastníckeho práva k predmetnému motocyklu).

12. Dovolací súd poukazuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

13. Dovolací súd považuje zároveň za potrebné zdôrazniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

14. Dovolateľ zároveň namietal nesprávne zistenie skutkového stavu súdmi nižšej inštancie a nesprávne hodnotenie dôkazov. Už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 8 Cdo 187/2017).

15. Dovolacia argumentácia žalovaného, ktorou zdôvodňuje vadu zmätočnosti konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, smeruje k spochybneniu správnosti právneho posúdenia veci súdmi nižšej inštancie. Dovolateľ v tejto súvislosti namieta nesprávne posúdenie námietky premlčania, ako aj otázky vydržania motocykla a aplikácie § 134 Občianskeho zákonníka. Z hľadiska obsahového sa však nejedná o námietky týkajúce sa procesného postupu súdov (v zmysle procedúry prejednávania veci), ale o námietky týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaným namietaná nesprávnosť právneho posúdenia veci nie je procesnou vadou zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia (viď R 24/2017).

16. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dovolanie žalovaného 1/ tak v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je prípustné.

17. Z obsahu dovolania taktiež vyplýva, že žalovaný vyvodzuje prípustnosť dovolania aj v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

18. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

19. Citované ustanovenie upravuje predpoklady prípustnosti dovolania, ak sa dovolanie podáva z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Pre všetky prípady uvedené pod písmenom a/ až c/ ustanovenia § 421 ods. 1 CSP platí, že dovolanie je prípustné vtedy, ak 1/ smeruje proti potvrdzujúcemu alebo zmeňujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak 2/ dovolateľom nastolená otázka je otázkou právnou (nepripúšťa sa riešenie skutkových otázok) a ak 3/ ide o takú právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie je splnený niektorý z týchto predpokladov prípustnosti dovolania, nie je možné podrobiť dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu dovolaciemu prieskumu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

20. Žalovaný v dovolaní uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky týkajúcej sa vydržania, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu nebola vyriešená. Poukazuje, že: „Žalovaný 1/ uvádzal, že v prípade, ak by mal súd za to, že žalovaný 1/ nepreviedol v roku 2006 na žalobcu vlastnícke právo k prevádzanému motocyklu, žalobca by sa medzičasom a to ešte pred policajným odňatím veci, stal vlastníkom predávaného motocykla v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka, ktorý mal v držbe. Žalobca sa stal oprávneným vydržiteľom veci, nakoľko splnil všetky zákonné podmienky vydržania stanovené v ust. 134 Občianskeho zákonníka. Žalobca motocykel, ktorý mal u seba v držbe, riadne a v dobrej viere užíval ako vlastník už od jeho nadobudnutia v roku 2006, nakoľko bol so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere o tom, že mu motocykel patrí. Žalobca sa tak stal vlastníkom motocykla, keďže ju mal v nepretržitej oprávnenej držbe po dobu dlhšiu ako je vydržacie doba požadovaná zákonom (držal ho dobromyseľne od apríla 2006 do konca roka 2013).“ V ďalšej časti dovolania uvádza, že: „Ak by sme vychádzali z domnienky súdu, že žalovaný 1/ predal žalobcovi motocykel s už pozmeneným VIN číslom (teda Motocykel 2, ako nevlastník), potom nedostatok nadobúdacieho titulu k Motocyklu 2 by bol zhojený vydržaním k tomuto Motocyklu 2, a to bez ohľadu nato, že žalobca o tejto vade nadobúdacieho titulu nevedel. Naopak, práve vďaka tomu, že o tejto vade nevedel, bol dobromyseľný v tom, že vec drží ako svoju vlastnú, a práve vďaka tomu ju uplynutím vydržacej doby nadobudol do vlastníctva.“

21. Z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP v spojení s článkom 11 ods. 1 Základných princípov CSP) tak vyplýva, že dovolateľ v dovolaní vymedzil právnu otázku, od vyriešenia ktorej malo závisieť dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že ide o nasledovnú otázku: „Žalobca sa tým, že vec mal v nepretržitej oprávnenej držbe po dobu dlhšiu ako je vydržacia doba požadovaná zákonom, stal vlastníkom motocykla v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka, čím bol zhojený nedostatok nadobúdacieho titulu.“ Dovolateľom v dovolaní takto vymedzená právna otázka však nekorešponduje s právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, preto ho potvrdil, pričom

svoje rozhodnutie založil na vyriešení právnej otázky, podľa ktorej sú sporové strany povinné ako účastníci neplatnej kúpnej zmluvy si v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť už poskytnuté plnenia, keďže žalovaný kúpil v Mníchove kradnutý motocykel, v dôsledku čoho je kúpna zmluva z 24. októbra 2005 neplatným právnym úkonom a žalovaný sa na jej základe nemohol stať vlastníkom motocykla. Žalovaný ako nevlastník nemohol v zmysle zásady nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet platne previesť vlastnícke právo k predmetnému motocyklu na žalobcu, a preto je neplatná aj kúpna zmluva z apríla 2006, ktorou žalovaný predal motocykel žalobcovi. Vzhľadom na neplatnosť kúpnej zmluvy sú sporové strany povinné ako účastníci neplatnej kúpnej zmluvy si v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť už poskytnuté plnenia.

22. Z uvedeného je zrejmé, že v dovolaní vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP absentuje také vymedzenie právnej otázky, od vyriešenia ktorej reálne záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolanie žalovaného 1/ tak v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nie je prípustné.

23. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovaného 1/ nie je podľa § 420 písm. f/ CSP a ani § 421 ods. 1 písm. b/ CSP prípustné, najvyšší súd ho ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

24. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli (porov. R 72/2018).

25. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.